

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Davida Bokra a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

navrhovatele: [osobní údaje navrhovatele]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. Ing. [jméno] [příjmení]

sídlem třída Křpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti: 1) REKULTIVAČNÍ VÝ STAVBA Most, a. s., IČO 44569769

sídlem Čepirohy 136, 434 01 Most

2) RVM - SERVICE a. s., IČO 64050114

sídlem Antonína Dvořáka 2165/20, 434 01 Most

obě zastoupeny advokátkou Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem Dómská 145/13, 412 01 Litoměřice

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění, k odvolání navrhovatele a účastnic 1), 2) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 10. 2025, č. j. 20 Cm 106/2011-1785,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Ústí nad Labem v záhlaví uvedeném usnesením přiznal znalci doc. Ing. Tomáši Krabcovi, MBA, Ph.D., IČO 694 64 529, sídlem Štorkánova 3236/16, 150 00 Praha 5 (dále jen,, znalec“),, částku 420 444 Kč“.

2. Soud prvního stupně usnesení odůvodnil tím, že znalec vyhotovil k pokynu soudu řádně a v termínu revizní znalecký posudek, tedy vyčerpal soudem vymezený znalecký úkon. Znalec vyúčtoval odměnu částkou 314 963 Kč včetně DPH a hotové výdaje ve výši 105 481 Kč včetně DPH (tisk a vazba 5 vyhotovení znaleckého posudku ve výši 774,38 Kč bez DPH a práce konzultantky [titul] Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D. /dále též jen,, R. Č.“ / ve výši 86 400 Kč), jednotlivé položky k tomu podrobně specifikoval. Soud odkázal na § 2 odst. 1 a § 7 odst. 1 vyhlášky č. 504/2020 Sb., o znalečném (dále jen,, vyhláška“), s tím, že vzhledem k mimořádné obtížnosti revizního znaleckého posudku (který pokrývá rozsáhlou materií značného stupně komplexity a složitosti) považuje zvýšení horní hranice hodinové sazby, jak je navrhuje znalec ve vyúčtování, za důvodné. S odkazem na § 11 a § 13 vyhlášky soud znalci přiznal rovněž jím požadovanou náhradu hotových výdajů, neboť náklad na tisk a vazbu znalec doložil účetními doklady, a odměna R. Č. vyplývá z (kromě příslušného vyúčtování) usnesení soudu o jejím přibrání. Znalec je plátcem DPH, proto mu soud přiznal jeho náhradu. Jelikož znalci byla k jeho žádosti vyplacena záloha ve výši 246 910 Kč, bude znalci po právní moci usnesení vyplaceno znalečné ponížené o tuto částku.

3. Proti usnesení soudu prvního stupně podali odvolání navrhovatel i účastnice 1) a 2).

4. Navrhovatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání.

5. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že znalec jak zde, tak v jiných soudních řízeních požaduje znalečné v excesivních částkách, k nimž dospívá mimo jiné za pomoci vyúčtování práce tvrzených konzultantů. Velkou část přiznaného znalečného tvoří náklady na konzultantku R. Č., jejíž přibrání je v daném případě zcela v rozporu se zákonem. K tomu svou argumentaci blíže rozvíjí, poukazuje na skutečnost, že přibraná konzultantka z hlediska své odbornosti nesplňuje judikaturou a odbornou literaturou, kterou cituje, předpokládané podmínky. Přibrání konzultanta je možné pro případ žádosti o pomoc z oboru, do kterého povaha zadaného úkolu v nějaké oblasti přesahuje. Tomu však v daném případě nebylo. Shodným způsobem přibírá znalec konzultantky i v jiných případech, přičemž usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 8. 2025, č. j. 5 Cmo 111/2025-1573 (dále jen, „usnesení VSOL“), bylo rozhodnuto tak, že mu náhrada za takový náklad nenáleží. Dále argumentuje tím, že znalec nesplnil zadání znaleckého úkolu a posudek zpracoval v rozporu s obecně uznávanými metodami, když nerespektoval soudem explicitně požadovanou bázi, „spravedlivé hodnoty“ a svévolně pracoval s bází, „subjektivní investiční hodnoty z pohledu majoritního akcionáře“. I k tomu svou argumentaci blíže rozvíjí. V důsledku toho, že si znalec vytvořil vlastní nesprávnou definici spravedlivé hodnoty pro účely vytěsnění, která je v rozporu s judikaturou Ústavního i Nejvyššího soudu, je revizní znalecký posudek pro toto soudní řízení naprosto nepoužitelný a zbytečný. Navíc ve vztahu k první části znaleckého úkolu znalec neprováděl žádný skutečný přezkum posudků Vysoké školy ekonomické v Praze – Institutu oceňování majetku (dále jen, VŠE“), jak je v případě revizních posudků běžné, neprovedl ani nepřepočtl správnost výpočtů, vstupních parametrů, projekce cash-flow atd. Ve vztahu k druhé části znaleckého úkolu uvedl, že ocenění není schopen zpracovat, místní šetření rovněž neprovedl. Odvolatel proto navrhuje maximální snížení odměny znalce, neboť předložený znalecký posudek je jen kompilátem jeho dřívějších znaleckých posudků. Poukazuje především na zásadní fakt, že nenapadá vyšší odměny z důvodu prostého nesouhlasu s odbornými závěry, neboť žádné vlastní ocenění akcií ani jakékoli výpočty znalec neprováděl. Důrazně vytýká znalcův postup použitý v posudku, konkrétně užití subjektivní investiční hodnoty pro stanovení přiměřeného protiplnění nedobrovolně vytěsněných minoritních akcionářů, který je v samotném základu v rozporu s obecně uznávanými metodami a znaleckou praxí a postrádá požadavek odbornosti. V jiném řízení (vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 79 Cm 1/2009) se k shodnému postupu znalce vyjádřila Vysoká škola ekonomická (jako znalecký ústav) tak, že z hlediska oceňovací praxe je takový postup absolutně nestandardní, postrádá logiku a odporuje principu rovného zacházení. Chybné úvahy tohoto znalce ohledně hodnotové báze tak zcela logicky vyústí a také vyústily v chybné provedení ocenění akcií. Odvolatel proto předložený znalecký posudek označuje za absolutní exces z uznávané oceňovací praxe, který nemá ve znalecké obci obdoby. K tomu odkazuje na § 28 odst. 5 ve spojení s § 31 odst. 1 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (dále jen, „ZnalZ“), dle něhož v případě nekvalitně provedeného úkonu (jako je tomu v daném případě) je třeba odměnu znalce zcela odepřít. Poslední odvolací důvod je skutečnost, že si znalec pro většinu úkonů navýšil maximální hodinovou sazbu o 20 % z důvodu mimořádného obtížnosti znaleckého úkonu, aniž by tuto zvýšenou obtížnost jakkoli vymezil a čímkoli prokázal. Znalec žádné mimořádné obtíže (jako např. obtížnost získávání podkladů, jejich nečitelnost, či nestandardnost, stáří či práce v terénu, s rizikovým materiálem nebo v nepříznivých či zdraví ohrožujících podmínkách atd.) nezmiňuje ani nedokládá. Naopak se z posudku podává, že se jednalo o zcela běžnou práci bez jediné komplikace. Stejně tak soud prvního stupně v tomto směru žádný důvod pro navýšení odměny neuvádí, v tomto je napadené usnesení nepřezkoumatelné. V neposlední řadě zpochybňuje i rozsah znalcem vykázaných hodin práce, který neodpovídá obsahu posudku. Největší část posudku je do slova a do písmene překopírovaná z dřívějších znaleckých posudků, k žádným novým závěrům znalec nedospívá. Veškerá jeho činnost spočívala pouze v prezentaci jeho non lege artis přístupu o nutnosti použít

subjektivní investiční hodnotu z pohledu majoritního akcionáře se závěrem, že s ohledem na to, že VŠE prezentovanou metodu nepoužívá, jeho posudek odhad spravedlivé hodnoty akcií neobsahuje. Za takový znalecký faul, kromě toho, že jej není možné obhájit, nemůže znalec obdržet odměnu ve výši téměř půl milionu Kč.

6. Účastnice 1) a 2) v odvolání navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo aby je změnil v části výše časové odměny znalce, provedl její krácení s ohledem na nesplnění zadaného znaleckého úkonu, a aby znalci nepřiznal náklady na odborného konzultanta.

7. Odvolatelky vytýkají soudu prvního stupně, že znalci zcela nedůvodně přiznal odměnu v maximální výši 1 000 Kč, a že ji navíc navýšil o 20 % u většiny provedených úkonů, přestože mnohé z nich mimořádně náročné nebyly. Navíc nelze přiznat odměnu v nárokované výši, když znalecký úkol nebyl řádně splněn. Svou argumentaci k tomu blíže rozvíjejí. Poukazují na to, že se nejednalo o nikterak mimořádně obtížný úkol, navíc v případě tolika revizního znaleckého posudku. Znalec neprováděl žádné samostatné výpočty ani nemusel pracovat spěšně, nehodnotil podstatnou část revidovaných posudků ani neprovedl soudem mu uložené místní šetření. Na soudem položené otázky neodpověděl, jeho mezerovité závěry soudní spor nikam neposouvají. Velký exces spatřují v přibrání R. Č. (spoluautorky jejich společných odborných publikací) jako odborné konzultantky, v čemž spatřují jednání v rozporu se smyslem zákona. Zcela evidentně na ni znalec přenesl část svého znaleckého úkolu, aniž by k tomu měl objektivní důvod.

8. Znalec navrhl potvrzení napadeného usnesení, maje je za věcně správné.

9. Znalec se zásadně vymezuje proti odvolací argumentaci, kterou navrhovatel vznáší opakovaně i v jiných řízeních a opakovaně je s ní neúspěšný, navíc je do určité míry nepřipustná, jak byl ostatně již dříve poučen oběma vrchními soudy. Co do odvolání proti účtovaným nákladům za přibrání konzultantky uvádí, že byla přibrána po předchozím souhlasu soudu prvního stupně jako zadavatele. Znalecký úkol se dotýkal specifické problematiky jdoucí napříč ekonomickými obory, která vyžadovala konzultaci se špičkovými specialisty. V usnesení soudu prvního stupně o přibrání konzultantky byla konkrétně jmenovaná, stejně tak její odbornost a znalci byla na tento náklad vyplacena záloha. Proti tomuto usnesení nikdo nebrojil. Naopak byla tato odvolací námitka přímo ve vztahu ke konkrétní konzultantce již dříve odmítnuta v jiném řízení Vrchním soudem v Praze v usnesení ze dne 29. 12. 2025, č. j. 7 Cmo 135/2024-1426 (dále jen, „usnesení VSPH“). K tomu odkazuje rovněž na všechna další řízení, v nichž si pro stejný znalecký úkol přibral stejnou konzultantu, přičemž ani soud ani účastníci proti tomu nic nenamítali, a náhrada nákladů za ni byla pravidelně přiznána. Rovněž se vymezuje proti odvolací argumentaci, že se v daném případě nejednalo o mimořádně obtížný úkol. Zadaný revizní znalecký posudek musel obsáhnout detailní analýzu dvou předchozích znaleckých posudků, vypořádat se s rozdíly mezi nimi, teoreticky ukotvit pojem spravedlivé hodnoty a aplikovat komplexní oceňovací modely na konkrétní společnost k určitému datu. Přibraná konzultantka při tom posuzovala zvláštní dílčí otázky, k této činnosti znalec svou argumentaci blíže rozvíjí. Co se týče DPH, uvádí, že byť konzultantka není plátkyní DPH, znalec jím je a má povinnost uplatnit DPH z částky, kterou jako součást znalečného účtuje zadavateli. V neposlední řadě se vymezuje proti tvrzení, že nesplnil znalecký úkol, stejně jako vysvětluje, že znalecký posudek zpracoval plně v souladu s obecně uznávanými metodami. V tomto směru odvolatel chybně požaduje, aby soud v řízení o přiznání znalečného věcně posoudil obsah znaleckého posudku a jeho odborné závěry, aniž by byl znalecký posudek proveden jako důkaz. K tomu cituje usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 2212/23, a ze dne 14. 7. 2025, sp. zn. I. ÚS 1929/25, která takový postup zapovídají. Dále cituje závěry z usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 2655/14, dle nichž výše znalečného a průkaznost závěrů znaleckého posudku nestojí naroveň. Také Vrchní soud v Olomouci v usnesení VSOL uvádí, že věcná správnost posudku může být přezkoumá v rámci hodnocení důkazů, nikoli prostřednictvím rozhodnutí o odměně ustanoveného znalce za jím zpracovaný posudek. Jakákoli úvaha o nesprávnosti ocenění jako

důvodu pro krácení znalečného by znamenala nepřijatelný zásah do autonomie znaleckého úsudku, stejně jako řešení zpochybnění věcné správnosti posudku včetně použití odvolatelem vytýkané metody ocenění překračují rámec přezkumu napadeného usnesení o přiznání znalečného (shodně usnesení VSPH). K odvolatelem vytýkané věcné správnosti znaleckého posudku se znalec přesto detailně vyjadřuje, jeho odvolací argumentaci vyvrací, a to i s poukazem na její pravidelnou neúspěšnost v dalších řízeních. Stejně tak poukazuje na skutečnost, že návrhovač prvně až v tomto řízení zpochybnuje použitou metodu ocenění, když v jiných řízeních, kde je rovněž účastníkem a znalec tuto metodu použil, žádný takový nesoulad s obecně uznávanými metodami nenamítal. Uvádí rovněž, že se závěry VŠE nesouhlasí, její kritiku nepovažuje za podloženou, ve vztahu k řízení o znalečném je zcela irelevantní. V této souvislosti cituje nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15, dle jehož závěrů volba oceňovací metody je v zásadě záležitostí odbornou stejně jako to, jakým způsobem bude zvolená oceňovací metoda aplikována. Akceptovatelný je takový způsob ocenění, který je založen na běžně používaných oceňovacích metodách a praktikách, i když tyto nejsou jednoznačně přijímány ve vědecké diskusi. Dále vypočítává důvody navýšení maximální časové odměny o 20 %, neboť znalecký úkol byl mimořádně obtížný už ze samotného rozsahu zadání a z charakteru řešené problematiky. I k tomu svou argumentaci blíže rozvíjí s tím, že v daném případě byl kladen zvýšený nárok na odborný úsudek znalce a jeho podložení zahraniční cizojazyčnou odbornou literaturou (posudek je podložen mimo jiné 17 anglickými a 14 německými publikacemi). Znalec vynaložil stovky hodin práce při studiu podkladů, výpočtech a textaci samotného revizního posudku. Šlo objektivně o nadstandardně náročný posudek s ohledem na jeho multidisciplinární charakter a analýzu více rozdílných posudků. Skutečnost, že odvolatel nemístně bagatelizuje rozsah a obtížnost revizního znaleckého posudku, mu byla také příslušně v jiném řízení soudem vytčena. Stejně tak odvolací námitka týkající se přebraných úseků posudku ze znalcových předchozích posudků považovaly oba vrchní soudy v jiných řízeních za lichou a tvrzení o neadekvátnosti časové dotace za výlučně subjektivní a ničím nepodložená.

10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že neobstojí z níže uvedených důvodů.

11. Podle § 139 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), byl-li podán znalecký posudek, vzniká právo na náhradu hotových výdajů a na odměnu (znalečné) a zvláštní předpisy stanoví, komu se znalečné vyplácí.

12. Znalci nárok na odměnu vzniká, pakliže podá včas soudem vyžádaný posudek, splní zadaný úkol a odpoví na soudem položené otázky. A je na soudu, aby zhodnotil a posoudil, zda znalcem požadovaná odměna za podání znaleckého posudku je opodstatněná.

13. Z obsahu předloženého spisu se podává, že v nadepsaném řízení návrhovač (jakožto minoritní akcionář společnosti REKULTIVAČNÍ VÝSTAVBA Most, a. s. /dále též, RVM“ /) požádal o přezkoumání přiměřenosti protiplnění ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře RVM - SERVICE a. s. podle § 183k zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen, „obch. zák.“). Návrhovač vznesl výhrady vůči znaleckému posudku VŠE č. 124B72/2011, který pro byl zpracován pro hlavního akcionáře v rámci procesu vypořádání minoritních akcionářů a stanovil hodnotu protiplnění ke dni 10. 6. 2011 v rozmezí částek od 2 336 Kč do 2 426 Kč za 1 akcii. V řízení již soud prvního stupně meritorně rozhodl zamítavým usnesením ze dne 19. 7. 2017, č. j. 20 Cm 106/2011-749. Ovšem toto usnesení bylo zrušeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne ze dne 21. 11. 2018, č. j. 14 Cmo 441/2017-778, a věc byla soudu prvního stupně vrácena k dalšímu řízení. Podle tam vysloveného závazného právního názoru odvolacího soudu: „Nesouhlasí-li menšinový akcionář se závěry znaleckého posudku, na základě něhož bylo akcionářům přiznáno protiplnění, má možnost požádat o přezkoumání přiměřenosti protiplnění soud (ovšem i pro něj se všemi procesními riziky, které s sebou takto vyvolaný spor nese). Soud v tomto řízení vychází zejména z

jím nařízeného znaleckého posudku, jehož úkolem je jednak přezkoumat po formální a obsahové stránce znalecký posudek předložený hlavním akcionářem, ale nově stanovit na základě všech relevantních údajů řádnou výši protiplnění. Jakýkoli jiný závěr by činil zákonem založené právo domáhat se přezkoumání výše protiplnění zbytečným (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1145/2011). Již ze samotného smyslu přezkumného řízení podle § 183k obch. zák. plyne, že soud ustanoví jiného znalce, než který zpracoval posudek pro hlavního akcionáře, na základě kterého bylo poskytnuto plnění, jehož přiměřenost je předmětem soudního přezkumu. Ve vztahu k původnímu znaleckému posudku pro hlavního akcionáře nejde o ustanovení revizního znalce ve smyslu § 127 odst. 2 o. s. ř., nicméně bylo by popřením smyslu tohoto řízení, pokud by soud učinil závěr o přiměřenosti protiplnění na základě v řízení ustanoveného téhož znalce, který vypracoval posudek pro hlavního akcionáře a který se na tam učiněné závěry odvolává.“

14. Soud prvního stupně usnesením ze dne 29. 3. 2019, č. j. 20 Cm 106/2011-782, ustanovil k vypracování znaleckého posudku společnost Moore Stephens ZNALEX, s. r. o., ta však byla následně tohoto úkolu soudem zproštěna. Poté soud prvního stupně usnesením ze dne 23. 2. 2024, č. j. 20 Cm 106/2011-2011, ustanovil znalce doc. Ing. Tomáše Krabce, MBA, Ph.D., a to jednak k přezkumu dvou znaleckých posudků VŠE (ze dne 27. 6. 2011, č. 124B72/2011, a ze dne 22. 3. 2016, č. j. 210 B 137/2016), včetně k tomu příslušných vyjádření a připomínek, na které soud konkrétně odkázal, a jednak pro případ, že přezkoumávaný znalecký posudek nebude obsahovat, „stanovení spravedlivé hodnoty jedné akcie“, k určení, „spravedlivé hodnoty jedné akcie RVM“ k 21. 10. 2011, alternativně k určení hodnoty jedné akcie RVM k 21. 10. 2011 bez použití přírážky za omezenou likviditu. Současně soud uložil znalci povinnost vypracovat znalecký posudek ve čtyřech vyhotoveních do 1 roku od doručení podkladů a povolil znalci přibrat konzultanty. Dne 24. 8. 2024 byly znalci doručeny podklady a dne 1. 9. 2024 oba znalecké posudky. Dne 16. 7. 2025 znalec předložil revizní znalecký posudek č. 4/2024 v 5 vyhotoveních a podrobné vyúčtování požadované odměny. V návaznosti na to soud prvního stupně vydal nyní přezkoumávané usnesení.

15. Odvolací soud považuje výtky odvolatelů k obsahu znaleckého posudku za příléhavé.

16. Tak předně soud prvního stupně nedbal shora citovaného závazného právního názoru Vrchního soudu v Praze, na základě něhož byl povinen ustanovit znalce, nikoli však revizního, a to sice k přezkumu (po formální a obsahové stránce) hlavním akcionářem předloženého znaleckého posudku VŠE, ale především k vlastnímu stanovení hodnoty akcií RVM ke dni ocenění. K tomu však nedošlo. Z posuzovaného znaleckého posudku č. 4/2024, který byl chybně zadán jako revizní, se žádná hodnota akcií nepodává. Znalec se jen vyjadřuje ke shora uvedeným znaleckým posudkům VŠE, ovšem žádné vlastní konkrétní zjištění ohledně hodnoty akcií nečiní. Soud prvního stupně pominul, že bez vlastního stanovení hodnoty akcií společnosti RVM je zodpovězení otázky výše přiměřeného protiplnění, pro které má být znalecký posudek podkladem, nemožné.

17. Soud prvního stupně pochybil i tím, že znalci uložil, „stanovit spravedlivou hodnotu jedné akcie RVM“. Ve shora uvedeném usnesení odvolací soud soudu prvního stupně vysvětlil, že určení hodnoty podniku společnosti, jež je otázkou skutkovou, nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného (spravedlivého) protiplnění, jež je otázkou právní. Tomu musí odpovídat i zadání znaleckého posudku. Stanovení výše přiměřeného protiplnění je na soudu, který zohlední i další v úvahu přicházející skutečnosti (srov. i nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. Pl ÚS 56/2005).

18. Odvolací soud má za to, že v této fázi řízení je předčasné rozhodovat o odměně a náhradě nákladů znalce. Proto usnesení soudu prvního zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 219a odst. 1 písm. a/, § 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

19. V dalším řízení soud prvního stupně důsledně vyjde ze zmíněného závazného právního závěru odvolacího soudu a tomu přizpůsobí další postup v řízení.

20. Soud prvního stupně vázán právním názorem odvolacího soudu (§ 226 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 23. března 2026

Mgr., Ing. David Bokr
předseda senátu